

פרשת ויצא

ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנוכי (ל, א)

מפרש הגאון ר' יהודה אוסאד זצ"ל בספרו "**דברי מהרי"א**" עפ"י הגמרא שאומרת לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע. נצחו מוטב. לא נצחו יעסוק בתורה. נצחו מוטב. לא נצחו יקרא קריאת שמעי. נצחו מוטב. לא נצחו יזכיר לו יום המיתה. והנה אצל נשים לכאורה לא שייכות העצות הראשונות, שהרי הן פטורות מלימוד תורה וקריאת שמע. ונשארה רק העצה השלישית - להזכיר את יום המיתה. אבל כבר אמרו המפרשים שיותר טוב להשמר מהיצר הרע ע"י תורה וק"ש ולא ע"י זכירת יום המוות מפני שזה משרה על האדם עצבות. אבל כבר אמרו חז"ל הני נשי במאי קזכיין?

(נשים שפטורות מלימוד תורה במה יזכו זכות של תורה?) ואמרו חז"ל במה ששולחות את בניהם ללמוד תורה. ובזה, אומר הגר"י אוסאד, יפורש הפסוק שלפנינו, שרחל אמרה ליעקב "הבה לי בנים" שעל ידם תהיה לי זכות של תורה. ואם אין, לא תהיה לי ברירה אלא רק להזכיר את יום המוות. "**מתה אנוכי**". **הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה**" (כט כא) בספר "**פרדס יוסף**" מביא בשם ספר "פרפראות לחכמה" שהראשי תיבות של הפסוק הנ"ל עולים בסה"כ לשמונים וארבע. וזה מתאים לפירוש רש"י שאומר "מלאו ימי שהרי אני בן פ"ד שנה"

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א